

†

Ter dankbare herinnering aan

JENNIE DE MUNNIK

echtgenote van Meindert Jager

Zij werd geboren op 3 november 1927 te Veendam. Gesterkt door het Sacrament der zieken, is zij na een slopende ziekte overleden te Groningen op 27 augustus 1981. Op 31 augustus 1981 vond de Uitvaartdienst plaats in de kerk van Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming te Veendam, waarna zij werd begraven op het r. k. kerkhof aldaar.

Bij ziekte en dood worden mensen soms met stomheid geslagen.

De vragen hopen zich op: Waarom dit alles? Wat is de zin ervan? Hoe kan God dit toelaten? Hoe moet het nu verder? Antwoorden zijn nauwelijks te vinden en te geven. Vanuit een aarzelend en twijfelend geloof kunnen we ons misschien vinden in psalm 139:

Ik was nog ongeboren. Gij had mij al gezien, en al mijn levensdagen stonden in uw boek nog voordat Gij er een van had gemaakt.

Hoe moeilijk zijn uw gedachten voor mij, God, wat een machtig geheel.

Ga ik ze tellen, ze zijn zo talrijk als het zand aan de zee, en dan nog — dat weet ik altijd nog niets van U.

Geen duidelijk antwoord, alleen maar gelovige overgave aan Hem, van wie we geloven dat Hij 'de wereld in zijn hand houdt'. Veel verder komen we niet, bij het afscheid van haar die ons

dierbaar was als een goede vrouw en zorgzame moeder, en die we kennen als iemand die zich wilde inzetten voor hen die haar hulp nodig hadden. Ze heeft het zwaar gehad, de laatste jaren van haar leven. Het was niet op de eerste plaats de lichamelijke pijn die haar teveel is geworden. Vooral de onzekerheid over de aard en de duur van haar ziekte heeft haar gebroken. In overgave aan God, in wiens hand zij zich wist, is zij van ons weggegaan, naar Hem die haar thuisriep. Moge zij daar geluk en vrede vinden voor altijd. Wij moeten zonder haar verder. Moge haar zorg en toewijding in ons voortleven. En mogen wij opnieuw richting aan ons leven kunnen geven, gesteund door ons geloof in de Blijde Boodschap van Jezus van Nazareth. Want Hij is nog altijd voor ons de Weg, de Waarheid en het Leven. Laten we elkaar niet loslaten: als we elkaar vasthouden, gaan we verder in de geest van Jezus, op zoek naar de Weg, de Waarheid en het Leven.

Wij danken U hartelijk voor uw belangstelling tijdens de ziekte, en voor uw woorden van troost en bemoediging bij het overlijden en de begrafenis van haar die ons zo dierbaar was.

M. Jager

Meindert en Marriët

Veendam, augustus 1981.